

Pondelok 2. apríla 2018 – 2. slávnosť veľkonočná

Piesne: ES č. 140, 156

Text: R 5, 6 – 11

„6Ved' Kristus, keď sme ešte boli slabí, v určený čas umrel za bezbožných. 7Lebo za spravodlivého sotvakto umrie, aj keď sa za dobrého azda niekto umrieť odhodlá. 8Ale Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus umrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. 9O čo skorej budeme teda zachránení od hnevu skrze Neho, keď sme teraz ospravedlnení Jeho krvou?! 10Lebo ak sme boli zmierení s Bohom smrťou Jeho Syna už vtedy, keď sme boli nepriatelia, o čo skorej budeme zachránení Jeho životom, keď sme zmierení?! 11Nielen to, ale aj chválime sa Bohom skrze svojho Pána Ježiša Krista, skrze ktorého sme teraz došli zmierenia.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pri čítaní slov dnešného biblického textu možno vnímať, že apoštol Pavel, ktorý tie riadky píše, je bytostne dotknutý kresťanskou veľkonočnou zvesťou. Avšak je tu ešte niečo ďalšie prinášajúce úžas. Ak je pravda, že apoštol Pavol svoj list do vtedajšieho Ríma píše na prelome rokov 55 a 56, znamená to, že od chvíle, keď sa pri Damasku stretol so živým a vzkrieseným Kristom ubehlo minimálne 15 rokov, možno až 20. Je fascinujúce, že aj po toľkých rokoch vie dať na papier plno nádeje, ktorá plynie z veľkonočného evanjelia. Je inšpirujúce, že Pavel po takej dlhej dobe neprestáva byť ponorený do intenzívneho vzťahu so živým Kristom. Koľkokrát sme si pri veľkonočných sviatkoch pomysleli či povedali: „Opäť to isté – tie isté pašie, tie isté udalosti, dookola rok čo rok hovoríme o tom istom!“ Pavel po viac ako desaťročí neprestáva byť uchvátený tým, čo pre neho Ježiš urobil, neprestáva si uvedomovať a pripomínať, čo v Ježišovej smrti a v Ježišovom vzkriesení získal. To nám v dnešných slovách predsa jasne pripomína: Lebo keď sme boli zmierení s Bohom smrťou Jeho syna už vtedy, keď sme boli nepriatelia, o čo skorej budeme zachránení Jeho životom, keď sme zmierení. Pavel vie o veľkopiatočnom zmierení ale aj o veľkonočnej istote života. Všimnime si tú dynamiku medzi životom a smrťou, ktorú zdôrazňuje. Ak piatková smrť spôsobila naše zmierenie s Bohom, čo prinesie nedeľný život!? To ešte ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo. Je však potrebné byť toho bytostnou súčasťou. Dnes sa to deje skrze vieru. Inšpirujme sa teda Pavlom. Ak sme aspoň trochu dotknutí a zasiahnutí Kristovou záchranou, vydajme svedectvo nádeje a radosti ukotvenej v tom, že nech sa deje čo sa deje, v Ježišovom vzkriesení prijímame viac ako dostatok. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, ďakujeme Ti za to, že už vtedy, keď Ťa o to ešte nikto nežiadal, si za nás zomrel. Tento čin vykonaný z lásky spôsobil našu záchranu. Dnes vierou prijímame aj to, že si vstal z mŕtvych a žiješ. Tešíme sa na to, čo nám prináša Tvoje vzkriesenie. Dovtedy, prosíme, nám daj vnútornú potrebu vydať o tom svedectvo – životom, z ktorého potečie istota Tvojej lásky nezávislej od našej situácie. Amen.

Mgr. Tomáš Valašík, zborový farár v CZ ECAV Chmeľov